

Του Αγίου Μάμα

/ Παιδεία και Πολιτισμός

«Τα χρόνια τα παλιά, μας λέει ο θρύλος/εζούσε ένας βοσκός στα κορφοβούνια/ κι όχι μικρός βοσκός με λίγα γίδια/ μα κεφαλομαντρίτης με κοπάδια/ άνθρωπος του Θεού του ανθρώπου φίλος/ ποτέ για τον φτωχό τα χέρια του άδεια./ Ζούσε στα βοσκοτόπια όλον τον χρόνο/ αγνός καθώς τα γύρω του άγρια δέντρα/ Χιλιάρμενο τα πρόβατά του και τα γίδια/ βοσκούσαν στα πλευρά και στα λαγκάδια/ στις δροσερές κορφές το καλοκαίρι/ στα χειμαδιά πιο κάτω τον χειμώνα/ Ζούσε χριστιανικά τη μοναξιά του/ κι ήτανε ο μόνος σύντροφός του ο σκύλος/ που εφύλαγαν μαζί τα ζωντανά του/ Γλυκά που αχολογούσαν τα κουδούνια/ στις πλαγιές, στα ρουμάνια και στα δάση/ Γλυκά που ετραγουδούσαν οι πανάρχαιες βρύσες/ που εκάθιζε ο βοσκός να ξαποστάσει [...] Ω Άγιε Μάμαντα, καλέ αγαθέ ποιμένα/ προστάτη, Εσύ, βοσκών και βοσκημάτων/ μην κάθεσαι με χέρια σταυρωμένα».

Από το ποίημα “Ο Άγιος Μάμας” της Διαλεχτής Ζευγώλη – Γλέζου (περιοδικό “Νέα Εστία, τεύχος 1220, 1 Μαΐου 1979).